

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg forstår jo på det, som hr. Svend Auken siger, at hr. Svend Auken er enig i, at den kompetence, som EU nu har hapset eller raget til sig, ikke burde have været hos EU. Det var også det, der var den danske regerings holdning. Vi har også en situation, hvor EU har tilranet sig den her magt, uden at nogen folkevalgte politikere har besluttet, at det skal være sådan. EU har tilranet sig den her magt, selv om de franske og hollandske vælgere har stemt nej til EU-forfatningen. Den her magt ville have været overført til EU, hvis der var blevet stemt ja til EU-forfatningen.

Helt ærligt: Har vi ikke et kæmpestort demokratisk problem, når vi har en EF-Domstol, som på den måde bare beslutter, hvad EU skal bestemme, uden om folkevalgte politikere? Er det ikke nu på tide at sige: Stop, nu finder vi os ikke i mere, det skal ikke være EF-Domstolen, der bestemmer, det skal være de folkevalgte politikere?

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg er tilhænger af, at vi meget kritisk følger dommene fra EF-Domstolen. Der har været forslag fremme om, at vi har en fast iagttagelse, der følger med i domstolene, og måske også, at man fra regeringens side involverer Folketinget, så vi fra dansk side intervenserer i principielle sager for at beskytte vores synspunkter.

Men jeg vil rette én misforståelse hos hr. Rune Lund, og det er forestillingen om, at man nu tager noget, der ikke var EU, og lægger det ind under EU.

Rammeafgørelsen om straf og miljø er også en del af EU-samarbejdet, det er jo bare under den anden søjle, nemlig søjle 3, en mellemstatslig samarbejdsform, men stadig væk i traktatens regi. Maastrichttraktaten var netop bygget op som sådan et tempel med forskellige søjler, så det er ikke sådan, at man har taget noget, der lå uden for EU's kompetence, og nu lagt det ind under EU's kompetence.

Nej, det, man har gjort, eller det, der måske er problemet, er, at man flytter fra en arbejdsform over til en anden arbejdsform, hvor forskellen jo er, at under den ene arbejdsform gælder principet om enstemmighed, men under den anden kan man træffe flertalsafgørelser. Det er det, der er problemet, om jeg så må sige. Så jeg tror, at

man skal være meget varsom med at fremstille det alt for forenklet.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det er rigtigt, at det, hr. Svend Auken står og siger her, også var det, jeg redegjorde for i min ordførertale: Der er tale om et søjlespring.

Men i og med at der er tale om et søjlespring, er der netop også tale om, at man tager noget fra søjle 3, den mellemstatslige søjle, og siger: Det hører i virkeligheden ikke hjemme der, for det her er noget, der skal høre til under det indre marked i søjle 1, og det er jo det, der er problemet, at man laver den slags magtoverførsel. Det sagde jeg så i en populæruddgave, men jeg redegjorde grundigt for det i min ordførertale.

Men mit spørgsmål til ordføreren var sådan set: Skal vi finde os i det? Hvornår stopper det? Hvornår er nok nok i forhold til at acceptere, at EF-Domstolen bare beslutter, hvilken magt der tilhører EU, og hvilken magt der tilhører de enkelte medlemslande? Hvornår skal det være de folkevalgte politikere, der bestemmer?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg tror, at hr. Rune Lund vil være taknemlig for, at han ikke er oppe til eksamen i øjeblikket, for nu begik han en ny fejl.

Det er ikke sådan, at når man flytter noget fra søjle 3 til søjle 1, så flytter man det fra det mellemstatslige og over til det indre marked. Under søjle 1 ligger ikke kun det indre marked, men hele miljø-samarbejdet osv. Og der er det en dansk interesse, at det bliver efterlevet i praksis. En del af frustrationen er jo, at vi har haft effektive miljøregler, i øvrigt også globalt, som ikke er blevet efterlevet i praksis. EF-Domstolen giver os faktisk en mulighed for, at de her ting bliver efterlevet.

Det, vi ikke bryder os om, er den, jeg tror fru Charlotte Antonsen kaldte den for den dynamiske fortolkning, altså hvor man går videre, end forarbejderne kan bære, fordi man føler, at man har en særlig opgave under traktaterne. Der er det bedste middel ud over at følge aktivt med i det arbejde, der foregår dernede, selvfølgelig at sørge for, at reglerne er så præcist formulerede og forarbejderne så præcist udarbejdede, at spillerummet for den her såkaldte dynamiske fortolkning bliver så lille som muligt.